

Medlem for 8de Kreds, at man her sætter „mindst 25 Aar“.

Endvidere synes det mig, at det kunde være naturligt, om vi her i Lighed med, hvad der gælder for Husmændene, opstille det Vilkaar, at Laansøgerne skulle eje en vis begrænset Kapital, svarende til f. Eks. Tiendedelen af Værdien af det Aktiv, hvortil han søger Laan. Da vi forleden behandlede Husmandsloven, var vi fra flere Sider enige om at pege paa, at man vedblivende befinder sig paa Forsøgsstadiet med den paagældende Lov, som nu har virket i 10 Aar. Men i endnu højere Grad befinde vi os paa Forsøgsstadiet med denne Lov, der kun har virket i 5 Aar, og det forekommer mig, at de Erfaringer, der i disse 5 Aar, Forsøgsperioden, ere indvundne, tyde paa, at det er ønskeligt, at der opstilles visse lempelige Vilkaar for at opnaa Adgang til direkte Laan. Man vil derved vinde, at særdeles værdige Ansøgere, der have opsparet Kapital, eller som have opnaaet en højere Alder, ikke behøve at afvises, fordi de disponible Midler allerede ere fuldt beslaglagte til dem, der ere mindreareige, eller til dem, der møde frem tomhændede. Jeg synes, at det er saa meget rimeligere at opstille Kravet om, at Ansøgerne eje en vis Del af den Kapital, som medgaar til Anskaffelse af Fiskefartøjet osv., som der i § 2 b kræves Attest for, at Vedkommende skal være en sparsommelig Mand. Det forekommer mig, at en Mand vanskelig kan hævde sin Adkomst til Prædikamentet „sparsommelig“, naar han ikke har været i Stand til ved sin Sparsommelighed at tilvejebringe de 3—400 Kr., hvorom der kunde være Tale. I hvert Fald forekommer det mig, at — alt andet lige — bør den 25-aarige foretrækkes for den 22-aarige, og den, der ejer f. Eks. $\frac{1}{10}$ af den Kapital, der skal medgaa til Anskaffelse af Fiskerifartøj, synes mig ubetinget — alt andet lige — at burde foretrækkes for den Ansøger, der møder tomhændet. Skulde man nu nære Betænkelse ved at stille det som uomgængeligt Vilkaar for Adgang til Opnaaelse af direkte Laan, at Laansøgeren enten skal være 25 Aar gammel eller eje mindst en Kapital svarende til $\frac{1}{10}$ af Værdien af det Fiskerifartøj, der skal anskaffes, saa forekommer det mig, at man fra alle Sider i alt Fald maa kunne enes om, at saadanne Laansøgere skulle have fortrinnsvis Adgang. Af hvad der foreligger, fremgaar, at der i Aar er beslaglagt 298,500 Kr., eller betydeligt mere end det, der selv ved den Forøgelse af

Laanesummen, der her foreslaas, stilles til Raadighed i de første Aar. Jeg ved godt, at der kan overføres fra Bevillingen til Laaneforeninger, saaledes at de 298,500 Kr. derved kunne skaffes til Veje, men naar vi altsaa ere naaede til, at der stilles Krav, som med de forhaandenværende Summer ikke kunne honoreres, tænker jeg mig Muligheden af, at vi meget snart ville komme dertil, at ikke alle Laanebegæringerne kunne imødekommes, og i saa Fald synes jeg, det var meget naturligt, om vi etablerede en saadan fortrinnsvis Adgang for dem, der fyldestgøre de af mig nævnte Fordringer. Vi vilde da herved kunne opnaa en retfærdigere Fordeling af den Sum, der haves til Disposition.

Saa er der endnu et enkelt Punkt i det forelagte Lovforslag, hvor jeg kunde ønske foretaget en Ændring. Det er i Henseende til det Beløb af 3,000 Kr., der er angivet i § 2 som Mindsteværdien af de Fartøjer, i hvilke der kan opnaas direkte Laan. Det forekommer mig nemlig, at Erfaringerne tale for at reducere dette Beløb til f. Eks. 2,500 Kr., og under Hensyn til, at Erfaringerne saaledes tale derfor, vil ogsaa jeg gerne tale derfor, til Trods for at jeg, da vi havde Loven om Fiskerilaan til Behandling her i Tinget for 5 Aar siden, tog til Orde for, at vi skulde blive staaende ved 3,000 Kr. Naar jeg saaledes siger, at Erfaringerne tale for at nedsætte dette Beløb fra 3,000 Kr. til f. Eks. 2,500 Kr., sigter jeg til, at de foreliggende Oplysninger tyde paa, at Laaneforeningerne, gennem hvilke man jo kan faa Adgang til mindre Laan, end her er omhandlet, ikke synes at have slaaet rigtigt an. Der er etableret i alt 17 saadanne Laaneforeninger, men man skal lægge Mærke til, at af disse 17 etableredes de 10 i de første 2 Aar, medens der i de sidste 3 Aar kun er oprettet 7, i de sidste 2 Aar kun 2 aarlig. Det synes altsaa, som om den faglige Sammenslutning og Organisation af Fiskerne, den, der er nødvendig for at opnaa Laan gennem Laaneforeninger, møder Vanskeligheder. Og det synes mig ret forklarligt, under Hensyn til, at Fiskerbefolkningen jo mange Steder lever spredt. Hvor der af den Grund er Vanskeligheder forbundet med at slutte sig sammen i saadanne Laaneforeninger, savne de paagældende Fiskere, navnlig ved Østersøen og til Dels ogsaa ved Kattegat, behørig Adgang til at faa Del i de Goder, som Loven byder paa gennem de direkte Laan. Forholdet er jo dette, at de paagældende Fiskeres Fartøjer kun und-